

ЗШ I – III ступенів № 14

В одному із мальовничих куточків селища Гостомель знаходиться Ірпінська загальноосвітня школа I – III ступенів № 14, що має славу історію, давні традиції та сучасні тенденції в організації навчально-виховного процесу.

Історія освіти Гостомельщини бере свій початок від 1900 року. Цього року було відкрито першу двокласну земську школу, де навчалося 170 учнів. На місці нинішньої ЗОШ № 14 до Великої Вітчизняної війни стояла льотна військова частина. Вона була невелика, особовий склад розміщувався у кількох казармах. Діти навчались у селищі Гостомель. Після закінчення Великої Вітчизняної війни льотна частина повертається на місце своєї попередньої дислокації .

Постає необхідність відкриття школи для дітей військовослужбовців. Командування військової частини виділяє під школу частину будинку, в якому розміщувалася військова медично-санітарна частина. І тільки значно пізніше, на початку 50-х років, весь будинок було віддано школі. Але подія 1 вересня 1946 року стала знаменною для всіх жителів містечка: була відкрита початкова школа. З початку свого існування вона довго функціонувала як малокомплектна. Працювало у школі два вчителі. Після закінчення початкової школи діти військовослужбовців здобували подальшу освіту, як правило, у

Київській середній школі № 40. Автотранспортний зв'язок військового містечка з Гостомелем, Ірпенем, Києвом був відсутній.

Із 1 вересня 1951 року школа одержує статус семирічної, а з 1960 року, відповідно до реформи, школа існує як Гостомельська восьмирічна політехнічна трудова школа з російською мовою навчання. Директором був призначений Єрмашов П.М.

З вересня 1951 року починає працювати у школі вчителем історії та географії Євсігнеєва В.В. У 1953 році її призначають директором школи. Цій нелегкій посаді віддала Віра Василівна 22 роки свого життя. У період з 1956 по 1958 рік кількість учнів у школі неухильно зростає. У 50-х роках постає питання про закриття восьмирічної школи як нерентабельної. Так тривало до початку 70-х років. На 1 вересня 1962 року в школі навчається 90 учнів. Наповнюваність класів від 5 до 16 учнів. У школі працює 13 учителів. Школа працює у дві зміни до кінця 1988-1989 навчального року. Великого значення надавалось військово-патріотичній, спортивно-масовій роботі з учнівською молоддю.

У 1967 році, в зв'язку з упорядкуванням адміністративного поділу, селище Гостомель перейшло до міста Ірпеня. Відповідно і школа перейменована в Ірпінську восьмирічну школу № 14. Період з 1963 до 1974 року у школі навчається від 80 до 90 учнів. Поступово збільшується кількість учнів у школі. У 1974 - 1975 навчальному році навчається у школі 116 учнів, а у 1979 - 1980 навчальному році - 208 учнів.

З лютого 1976 року першим завучем школи призначено Харкевич (Забарило) О.П., яка пропрацювала на цій посаді 19 років.

З 1 вересня 1975 року директором школи працює Сінчук Я.Я., учитель фізики за фахом, талановитий педагог, мудрий керівник. За 11 років роботи на посаді директора Сінчук Я.Я. результативно пов'язував проблеми навчально-виховного процесу та будівництва нової школи.

У школу 1 вересня 1986 року приходить новий директор - Ситницька В.І. У 1988 році було отримано дозвіл на виконання робіт по будівництву нової школи, яку будували військові будівельники 70-го УНР Київського Червонопрапорного військового округу. Двоповерхова школа на 489 місць була відкрита 1 вересня 1989 року. Їй надано статус середньої школи.

У 1992 році на загальношкільних батьківських зборах було вирішено переважною більшістю голосів підняти клопотання перед відповідними інстанціями про переведення школи на українську мову навчання.

Сьогодні Ірпінська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів № 14 Ірпінської міської ради Київської області – є навчальним комунальним закладом територіальної громади м. Ірпеня.

На даний час у школі діє музей селища Гостомель, музей бойової слави, а музей школи тимчасово не працює за браком приміщення.

Залучення учнів до музейної діяльності позитивно позначається на вихованні у них почуття патріотизму, та розвиткові їх національної

самосвідомості, дбайливого ставлення до історії, культури та навколишнього середовища, виробленні в них навичок дослідницької роботи.

Була проведена величезна робота учнів, батьків, вчителів по вивченню історії рідного краю. І як результат - урочиста церемонія відкриття музею історії селища, що відбулася 25 травня 1994 року і присвячена 500-річчю заснування селища Гостомель.

Найдорожча скарбниця нашого народу – це його пам'ять. Ось чому робота учнівського і педагогічного колективу спрямована на те, щоб учні виховувалися на бойових і трудових традиціях старших поколінь, глибоко знали історію рідного краю, були зацікавлені в тому, щоб зберегти і для себе, і для нащадків її світлі і чорні сторінки.

Учні школи також зібрали матеріали про героїчну історію рідного краю, бойові і трудові подвиги людей селища на фронтах війни та в тилу. Шкільні традиції, пов'язані з військовою частиною, беруть свій початок ще з повоєнних років. Багато поколінь учнів зросло і зміцніло в туристських походах, веселих змаганнях, показало свої знання і здібності в різноманітних олімпіадах та вікторинах, продемонстрували свою виправку в конкурсах пісні і строю. Але всі ці та багато інших заходів ніколи не обходились без участі нашої славетної військової частини А 0565. Адже тут працювали батьки учнів, і їм теж цікаво дізнатися про життя своїх дітей, про їх досягнення та успіхи. Усі шкільні свята стали рідними і для військових. А на свята в частині завжди запрошувалися школярі, які обов'язково вітають своїх рідних та знайомих, показували їм концерт своїми силами. Учні завжди ретельно готуються до зустрічі з воїнами частини, батьками, знайомими, адже тут їх люблять.

Свята і будні, відпочинок і праця об'єднували школу і військовою частину. Між старшокласниками і воїнами частини часто проводилися спортивні змагання. Тепер нам усім дуже не вистачає спільних свят та зустрічей з військовими, адже з листопада 2013 року в/ч А 0565 розформували та перевели до інших місць служби.

На даний час налагоджується співпраця між Ірпінською ЗОШ I – III ст. № 14 та в/ч 3018 Національної гвардії України. Так, напередодні Дня захисника України з метою зміцнення почуття патріотизму у підростаючого покоління, гордості за українських військових і добровольців, 12 жовтня 2016 року учні 8 – 11 класів Ірпінської ЗОШ I – III ст. № 14 побували в гостях у бригаді швидкого реагування Національної гвардії України. Перед учнями були розгорнуті та презентовані чотири учбових точки, під час відвідування яких діти та вчителі познайомились з військовою частиною, дізналися про основи медичної підготовки, норми речового забезпечення та сучасного гвардійського оснащення.

Тісний зв'язок підтримує школа з ДНЗ «Первоцвіт», що забезпечує наступність навчання і виховання дітей. Проблема наступності ґрунтується на створенні умов для реалізації в педагогічному процесі дитячого садка та школи єдиної, динамічної, перспективної системи виховання та навчання для продовження вчителями фізичного, психічного, соціального, мовленнєвого розвитку дитини, який забезпечує дошкільця.

Для того, щоб усім було затишно та комфортно у школі, кожного року проводиться ряд необхідних робіт по комплектації та облаштуванню навчального закладу.

Завжди назустріч нашій школі йде Гостомельська селищна рада. Завдяки допомозі селищної ради та Гостомельського селищного голови Ю.І. Прилипка навчальний заклад не відчуває себе покинутим, адже відчувається підтримка щодо ремонтних робіт, придбанні матеріальних цінностей, а також кожного року на свято останнього дзвоника для учнів-переможців олімпіад та конкурсів від селищної ради обов'язковим є вітання з відповідними преміями, найталановитіші ж учні отримують одноразову премію від селищного голови.

У 2017-2018 навчальному році в школі навчається 420 учнів у 17 класах.

Історія школи – це насамперед її учні та вчителі. По-різному складалася учительська доля педагогів школи. У переважній більшості вчителями працювали й працюють дружини військових.

З листопада 2012 року школу очолює Саблук Т. Ю. Вона продовжує традиції своїх попередників, співпрацює з селищною радою, батьківською громадськістю. Школа з кожним роком оновлюється та стає все кращою.

Хочеться назвати прізвища та імена всіх, хто очолював школу за період її існування на керівних посадах:

ВОНИ ОЧОЛЮВАЛИ ШКОЛУ

ДИРЕКТОРИ:

Євсїгнеєва Віра Василівна
(1952 – 1974)

Сінчук Ярослав Якович
(1974 - 1986)

Ситницька Віра Іванівна
(1986 - 1996)

Вірченко Катерина Оксентіївна
(1996 - 2004)

Балашова Тетяна Анатоліївна
(2004 - 2012)

Саблук Тамара Юріївна
(з 2012 р.)

ЗАСТУПНИКИ З НАВЧАЛЬНО – ВИХОВНОЇ РОБОТИ:

Маркевич (Забарило) Ольга Петрівна
(1976 - 1992)

Захлюпаний Володимир Миколайович
(1992 - 1995)

Грищенко Любов Василівна
(1995 - 19967)

Ошкало Світлана Михайлівна
(1997 - 2004)

Цибенко Алла Петрівна
(2004 -)

ЗАСТУПНИКИ З ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Захлюпаний Володимир Миколайович
(1989 - 1990)

Михайлишин В'ячеслав В'ячеславович
(1990 - 1994)

Вірченко Катерина Оксентіївна
(1994 - 1995)

Карасьова Валентина Миколаївна
(1995 - 2000)

Пустова Олена Олександрівна
(2000 - 2001)

Василенко Олена Василівна
(2004 - 2006)

Саблук Тамара Юріївна
(2006 – 2012)

Кузнець Олена Сергіївна

(2012 - 2017)
Сокор Наталія Миколаївна
(2017-)

У навчальному закладі діє шкільна дитяча організація «Сяйво», яка об'єднує усіх учнів школи відповідно до віку. День народження організації – 17 жовтня 1996 року. Створена вона була з ініціативи самих учнів. Девіз організації «За Батьківщину, добро, справедливість»! До складу «Сяйва» входять 15 класів; організація, має свій статут, свої закони та девіз. За традицією ми приймаємо другокласників до своєї шкільної сім'ї. А учні кожного класу (3-11 класи) готують творчий звіт та подарунки (пісні, танці, сценки) для наших другокласників.

Рідна Ірпінська загальноосвітня школа I – III ступенів № 14... Стоїть вона чепурна і ніби світиться м'яким теплом своїх стін, посміхається блакитними очима вікон до шкільного подвір'я, до молодого яблуневого саду, до перехожих, до військового містечка, будинки, якого ховаються між струнками білосорими берізками та розлогими кленами і каштанами.

Здається, лише вчора нова її будівля вперше прийняла в свої обійми галасливу дітвору, а їй уже 28 років. Ніколи не заросте стежина до шкільного порогу, не змиють її зливи, не заметуть сніги.

Добре, що у нашому навчальному закладі між батьківською громадськістю та колективом школи завжди панує взаєморозуміння та підтримка.

Якщо існує яблуко, то, звичайно, існує і дерево, на якому воно виростало. Наша школа – це дерево, на гілках якого ростуть плоди науки – його учні, які живляться мудрістю вчителів, а, виростаючи, стають справжніми особистостями, громадянами своєї держави. І доки буде жити школа, доки дзвенітиме вона дитячими голосами, доти буде жити та процвітати наше рідне селище Гостомель.